

Posudek bakalářské práce Kláry Šponerové „Proč lidé sledují televizní zpravodajství“

Prvotním impulsem při volbě tématu bakalářské práce byla pro Kláru Šponerovou její osobní zkušenosti z řízení tanečního časopisu, které si chtěla ověřit prostřednictvím systematické analýzy televizního zpravodajství. Zaměřila se proto na diváky/ačky jako na sociální aktéry a empirický výzkum pojala kvalitativně, což nejsou zrovna obvyklé volby v rámci studia médií. Souvisejícím záměrem bylo srovnání zkušeností diváků/aček s existujícími teoriemi diváctví a vlivu médií obecně.

Tyto volby samozřejmě strukturovaly podobu teoretické části, která nabízí obvyklou škálu konceptů a teorií, ale nezůstává u obvyklých a z hlediska kritické mediální teorie problematických zdrojů, jako je například McQuail či Jiráček s Köplovou, ale čerpá i z autoritativnějších textů Thompsona či Ang. Klářino uchopení mediální teorie proto nepostrádá komplexitu a neopomíjí novější trendy.

Empirický výzkum je postaven na polostrukturovaných rozhovorech, přičemž tuto metodu si Klára osvojila poměrně dobře a při analýze se nechala inspirovat autory a autorkami pracujícími v rámci konstruktivistické tradice (Coffey a Atkinson). Jak se dalo předpokládat, výzkum nabízí komplexní pohled na diváctví, který v řadě aspektů doplňuje existující teorii, ale někdy ukazuje i její limity. Diváctvo stálo dlouho mimo zájem teoretiků a teoretiček médií, kteří se více věnovali mediálním produktům než jejich přijímání. Tento přístup byl podroben kritice v druhé polovině dvacátého století, ale s jeho následky se mediální teorie vyrovnává dodnes. Při analýze je patrná i snaha využívat teoretický aparát nastíněný v první části. Za důležité považuji, že Klára sama na závěr tematizuje posun ve svém chápání diváctví i zvýšený zájem respondentů/ek o danou problematiku po absolvování rozhovorů, čímž naplňuje kritérium autenticity, které je v rámci konstruktivismu velmi relevantní.

Práce je zdařilá i po formální stránce. Celkově jsem spokojen s finální podobou, která do jisté míry předčila má očekávání.

Protože je pro mne samozřejmě náročné, ne-li nemožné, objektivně hodnotit práci, na jejímž vzniku jsem se svým způsobem podílel, zaměřím se i na hodnocení procesu, který vedl k finálnímu produktu. Ten nebyl tak přímočarý a souvislý, jak bych si býval přál, ale v konečné fázi Klára pracovala velmi usilovně a práce doznala významných změn. Každá část prošla několika revizemi a bylo vidět, že Klára přemýšlí o mých komentářích a snaží se je průběžně zohledňovat. Jako vedoucí práce jsem tedy v celku spokojen s pokrokem, jaký udělala.

Vzhledem k výše zmíněnému a při zohlednění mých zkušeností s vedením bakalářských prací navrhuji známku mezi velmi dobře a výborně v závislosti na obhajobě.